

עת"א 5778/05/20 - חמד שגרה נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 5778-05-20 שגרה(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
עת"א 13713-05-20 שג'רה(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כב' השופט יוסף בן-חמו
העותר	חמד שגרה (אסיר)
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

בפניי שתי עתירות אסיר.

האחת (5778-05-20) בה מבקש העותר סעד נגד המרכז לגביית קנסות.

השנייה (13713-05-20) נגד ההחלטה המנהלית לחייבו בדמי ביול למשלוח העתירות שהוא מגיש לבית המשפט.

לענין העתירה נגד המרכז לגביית קנסות, העותר טוען כי במסגרת הליך פלילי שהתנהל נגד שני נאשמים הם חויבו בתשלום פיצוי לעותר. המרכז לגביית קנסות העביר לו רק חלק מהפיצוי.

העותר מבקש לחייב את המרכז לגביית קנסות לשלם לו יתרת הפיצוי גם אם סכום הפיצוי לא נגבה מהנאשמים ולחילופין, להורות למרכז לגביית קנסות לפעול למאסרם של הנאשמים בשל אי תשלום הפיצוי.

העותר טוען כי המרכז לגביית קנסות העביר לו רק חלק מסכום הפיצוי וחויבו כל אחד מהנאשמים ונותרה יתרה של 4,000 ₪.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, אני סבור שדין העתירה היא סילוק על הסף.

בית המשפט הדין לפי סעיף 62א לפקודת בתי הסוהר (נוסח חדש) תשל"ב - 1971, איננו מוסמך ליתן את ההוראות המבוקשות למרכז לגביית קנסות.

המרכז לגביית קנסות פועל מכוח "חוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, תשנ"ה - 1995" ותפקידו לגבות, קנסות, פיצויים וכו' כמפורט בסעיף 1 לחוק.

החוק מפרט את סמכויותיו של המרכז לגביית קנסות.

המחוקק מורה שהמרכז לגביית קנסות ישלם לניזוק שנפסקו גם כלפיו פיצויים רק אם הניזוק הוא קטין ועד לתקרה של 10,000 ₪.

לגבי כל שאר הניזוקים, המרכז לגביית קנסות מעביר לניזוקים רק סכומים שהוא מצליח לגבות.

סעיף 7(א) לחוק קובע שההחלטות של הרשם לענייני המרכז, ניתנות לערעור בפני בית המשפט השלום, ברשות הרשם או בית משפט השלום, או לראש ההוצאה לפועל כמפורט שם.

הסעד המבוקש אינו בסמכותו של בית משפט זה. לפיכך אני מורה על סילוק העתירה.

לעניין החיוב בביול בכל עתירה, העותר מבקש, בשל חסרון כיס, שבית המשפט יורה למשיבה לשלם עבורו את הביול, לפי תעריפי בנק הדואר.

המשיבה מציינת כי על מנת לבוא לקראת העותר ולמרות ההוראה שעל כל עתירה להישלח בנפרד ומאחר והעותר מרבה מאוד בהגשת עתירות, בא המשיב לקראתו ונוהג להכניס לתוך מעטפה מספר עתירות על מנת לחייב בביול אחד בלבד. מעבר לכך, אין שום אפשרות שהמשיבה תממן עבור העותר את דמי הביול.

על פי נוהל שב"ס מספר 07.10.10 סעיף 1.4 דמי הביול שמשולמים על ידי האסיר לא יוחזרו לאסיר, בשונה מאגרות שנתונות לשיקול דעת בית המשפט ומשולמים על פי הסכומים הנקבעים מעת לעת בתקנות בתי המשפט.

לאור האמור לא מצאתי מקום להיעתר למבוקש, אני מורה על דחיית העתירה.

באשר לאגרה, מדובר בעותר המרבה מאוד בהגשת עתירות על פי כרטיס התנועות החשבוניות שלו ניתן ללמוד על הפקדות שוטפות לחשבון, המופקדות לו על ידי הרש"פ בהיותו תושב השטחים והרכישות בסכומים גבוהים שמבצע העותר מידי חודש במרכז המכר.

העתירות עצמן לא נמצא בהן ממש, לפיכך אני דוחה את העתירה לפטור מאגרה או להחזר אגרה.

ניתן היום, כ' אב תש"פ, 10 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.